

ВІТАННЯ РЕКТОРА

З ДНЕМ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ!

Шановні наші викладачі!

Щиро вітаю вас із Днем працівників освіти!

Бути вчителем, викладачем, педагогом – дуже нелегко, але почесно. Особливо відповідально працювати у вищій школі, готуючи для молодшої незалежної України висококваліфіковані кадри. Ваша щоденна невтомна праця вимагає інтелекту, мудрості, терпіння, доброти. Ви успішно навчаєте студентів, ділитеся з ними своїм життєвим досвідом, готуєте до самостійного життя. Ваші зусилля не проходять марно, адже наші випускники завжди успішно працевлаштовуються, ними по праву пишається академія.

Бажаю і надалі вам плідних здобутків на освітянській ниві!

Від душі зичу всім міцного здоров'я, нових перемог, душевної злагоди, родинного затишку і любові, добра і достатку!

Хай кожен прийдешній день дарує вам радість!

Хай ваші долі будуть щасливими!

З повагою,
ректор

А.О. Єпіфанов

ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ НАСТАВНИКИ!

З повагою –
студенти групи Ф-72

ВІДКРИВАЄТЕ НОВІ ГОРИЗОНТИ

Щиро вітаємо наших викладачів із Днем працівників освіти!

Ви обрали для себе нелегку, але таку благородну місію – вести дорогами незвіданого, нового і цікавого, відкривати нові горизонти, розширювати межі пізнання. Я хочу вам подякувати за те, що ви на всі 100 % справляєтеся зі своїм головним завданням.

Величезне вам спасибі! Бажаємо благополуччя вам та вашим сім'ям, швидкого кар'єрного росту, вдячних, щирих, розумних студентів.

Від імені всіх п'ятикурсників,
Оксана ЛИТВИНЕНКО,
студентка групи ММ-41

ДЯКУЄМО, ЩО ВИ У НАС Є!

Любі наші викладачі!

Від щирого серця вітаємо вас із професійним святом! Бажаємо вам творчої наснаги, успіхів у науковій роботі, а також здоров'я і сімейного добробуту! Нехай доля завжди йде поряд із вами, а усмішка ніколи не сходить з ваших вуст! Дякуємо, що у ви у нас є!

З повагою,
студенти груп ОА-71, ОА-72, ОА-73.

НИЗЬКО ВКЛОНЯЄМОСЯ ВАМ!

Шановні викладачі!

Від імені студентства академії дозвольте привітати вас із Днем працівників освіти! У цей день прийнято бажати усляких гараздів, але перш за все хочеться висловити глибоку вдячність за вагомий внесок у підготовку і виховання молодого покоління – майбутнього нашої країни. Ви з високою відповідальністю служите найшляхетнішій справі і гідні найщирішої вдячності за терпіння, мудрість і вірність обраній професії.

У день вашого професійного свята бажаємо доброго здоров'я, творчого довголіття, професійних досягнень, любові, щастя, благополуччя!

Низько вклоняємося вам, дорогі наші викладачі!

Голова СММО
«Студентський комітет
самоврядування УАБС НБУ»
Андрій ПУСТОВІТ

ПОБІЛЬШЕ ВІДМІННИХ ОЦІНОК!

Кожен наш навчальний день – це нові відкриття, нові знання, освоєння незвіданих куточків материка під назвою «Наука». І допомагаєте у цьому ви, шановні викладачі. Нам приємно, що в такому величому науковому храмі, як УАБС НБУ працюють досвідчені, мудрі і тактовні наставники. Допомагаючи нам, ви тим самим сприяєте зміцненню іміджу академії як високопрофесійного навчального закладу, де цінуються насамперед міцні знання. Цього святкового дня прийміть від нас найщиріші вітання з вашим професійним святом! Хай у кожного будуть здоров'я, радість, оптимізм, щастя. І вам, і нам – побільше відмінних оцінок!

З повагою –
студенти групи Ф-72

МИСТЕЦТВО БУТИ ВИКЛАДАЧЕМ

Так уже влаштований світ, що все життя людина навчається...

Перший крок – і нові відкриття; новий звук – і мистецтво красномовства! Причому частіше ми навчаємося, споглядаючи наявні приклади – один одного, усі одного... Чимало трансформацій цієї формули, але результат єдиний: наступна грань життя відкривається, і щось переосмислюється, коли кожна мить наповнюється новим і новим змістом!

Щоб правильно й точно обрати для себе найвірніший зміст, необхідний певний орієнтир, наприклад як гарант результативних пошуків! Мені цей напрямок вказують Викладачі.

Глибокий зміст криється за цим званням і багато зусиль! Чи легко щороку розкривати ті самі теми по-різному? Це є мистецтво – зацікавити й надихнути! А встановити інтелектуальний зв'язок зі студентами в аудиторії, щоб донести до їх сердець потрібну вібрацію думок, чи просто? Тому викладач щодня є різним. По-різному обов'язковим і пунктуальним, енергійним і бадьорим, стриманим і активним.

...Лекції, семінари, наукові конференції, дослідницька робота – цікавих справ у викладачів достатньо. Проте чомусь постійне шукання наукової істини у такому швидкому ритмі робить усмішку на їх обличчі наче тьмянішою... Сумно... проте не безповоротно!

Тому, шановні викладачі, у хвилини, коли гарний настрій ваш схоже трішки відпочити, просто усміхніться – студенту, якого ви щойно здивували несподіваним запитанням; колезі, що так натхненно відкриває вам обрії своїх думок; простому перехожому на вулиці. І тоді все ваше життя буде сповнене добрими друзями, цікавими зустрічами, яскравими результатами, розуміючими поглядами, щирими, запальними усмішками; воно буде великим постійним святом, вашим святом!

Зі святом вас, дорогі викладачі!
Тетяна Старцева,
студентка групи П-63

ГЛИБОКА ВДЯЧНІСТЬ ВІД ВИПУСКНИКІВ

У цей особливий день – День працівників освіти, ми, випускники академії, надсилаємо свої найщиріші вітання всім викладачам, деканам, асистентам і професорам, лаборантам і бібліотекарям – словом, усім тим, хто працює в академії в ім'я високої мети – нести світло знань і виховувати майбутню професійну еліту України.

За роки нашого навчання усі ви стали для нас рідними і дорогими людьми, дали нам можливість з гордістю говорити про те, що ми навчалися в Українській академії банківської справи Національного банку України, а отримані від вас знання допомогли стати висококонкурентними фахівцями.

Тож прийміть від нас глибоку вдячність і пошану за вашу плідну працю і побажання доброго здоров'я, творчого натхнення, сімейного достатку, безмежного терпіння і світлої мудрості!

Випускники академії-2008

ЗІ СВЯТОМ!

НАЙПЕРШИЙ
І НАЙКРАЦЬКИЙ!

Сердечно вітаємо свій рідний юридичний факультет із Днем юриста!

Щиро дякуємо нашим любим викладачам за їхню турботу, терпіння і подаровані нам безцінні знання. Бажаємо вам довгих, плідних років роботи, здоров'я і творчих успіхів!

Студентам же бажаємо життєвих сил, успіхів у навчанні, наснаги і ніколи не втрачати інтересу до юриспруденції.

Рідний наш юрфак, ти назавжди залишишся для нас найпершим і найкращим. Ми тебе дуже любимо!

Анна ПАДИШЕВА,
Вікторія МАЛАНЧУК,
Віталій МАЛАНЧУК,
студенти Національної академії
прокуратури України,
вчорашні студенти УАБС НБУ

НАША БІБЛІОТЕКА –
ОСОБЛИВА

Українську академію банківської справи Національного банку України, як і будь-який інший сучасний навчальний заклад, неможливо уявити без бібліотеки. У ній – понад 120 тисяч книг, брошур, журналів, інших видань, у яких сконцентровані знання – те, заради чого ми прийшли до вузу. Але бібліотека академії – особлива, бо в її колективі не тільки справжні професіонали, а й привітні, уважні, турботливі працівники. Коли б хтось із нас, студентів, не прийшов сюди, завжди допоможуть, порадять, підкажуть. Тож в особі бібліотекарів маємо надійних помічників, які сприяють нашому сходженню на вершини науки. А успішна робота колективу пов'язана насамперед із його керівником – Надією Олександрівною Петриною – справжнім професіоналом своєї справи. Віряться, що із введенням в дію нового приміщення бібліотеки всіх нас чекають нові успіхи.

Вітаючи бібліотечних працівників із професійним святом, зичу їм усім бадьорості й здоров'я, терпіння і удачі, особистого щастя і швидкого новосілля!

Еліна Вертіль,
студентка групи Ф-72

ЖАРТОМА

ВІТАННЯ-СПОВІДЬ

Рано-вранці, 8-а ранку,
Ти несешся без сніданку.
Повна сумка книг, конспектів –
Не готовий 100 процентів.

Рідний корпус, бачу двері.
Сонні люди невеселі.
Ось і дзвоник. Сіли. Пари.
Кожен вже обідом марить...

Є «п'ятірки», перші «двійки»,
Перездачі з понеділка.
І адмінка, і процес,
Трудового права прес.

Непомітно вже обід,
Тут покращується світ.
Хто бігом біжить в столову,
Хто кущами та й додому.

Викладач сидить, чекає,
Ми ж по Сотні вже гуляєм.
Ви пробачте нас таких,
Ще зелених, молодих.

Ми вас любимо, цінуєм,
Хоч на парах і «воюєм».
Обіцяєм урочисто –
Повивчаємо все чисто:

Конституцію, закони,
Кодекси і постанови.
Доповіді, курсові –
Зробимо усе самі.

Тож зі сповіддю студентів,
Висвітленням всіх моментів,
Кажемо найкращим в світі:
“З Днем працівників освіти!”

Від імені студентів юридичного факультету, групи П-61 та від себе особисто вітаю наших дорогих викладачів із професійним святом. Намагаюся вам та терпіння у вашій нелегкій праці. Пробачте нас за наші витівки, і ... до зустрічі на наших незабутніх парах!

Тетяна ГРИНДАК,
студентка групи П-61

ОСОБИСТІСТЬ

ПОДВИГ
ДОВЖИНОЮ В ЖИТТЯБАГАТО РОКІВ ТОМУ МИХАЙЛО МАКАРЕНКО
КИНУВ ВИКЛИК ДОЛІ І ПЕРЕМІГ

...П'ятирічний Михайлик грався з дітлахами, коли несподівано йому в око потрапила грудка землі. Ця, здавалося б, рядова подія (з ким у дитинстві не було подібного?) виявилася трагічною: хлопчик почав різко втрачати зір спершу на одне, а незабаром і на інше око. Батьки наполегливо боролися за здоров'я сина, лікуючи його в Шостці, Києві, Одесі. Але ні лікування, ні численні операції очікуваного поліпшення не принесли: Михайлик майже зовсім осліп.

Фото С. Кошеварова

Проте чим більше хлопцеві втрачав зір, тим сильнішою була в нього жага до реабілітації, до повноцінного життя. Він вільно рухався рідним Воронежем (Шосткинський район), продовжував бігати з дітьми, навіть грав у піжмурки (щоправда, тільки ховався). Навчився добре їздити на велосипеді і може проїхати на автомобілі польовою дорогою. Намагався не лише не відставати, а й бути першим серед ровесників. На «відмінно» закінчив Харківську спеціалізовану школу для незрячих. На жаль, випускники таких шкіл не мають широкого вибору. Михайло отримав направлення до Крелевецького УТОСу. Міг би все життя там пропрацювати, разом з іншими колегами виробляючи нескладні деталі. Проте здібний юнак прагнув до навчання, мріяв стати економістом. «Замахнувся» на найкращий в Україні вуз – Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка. І, успішно склавши екзамен, вступив на економічний факультет! Навчання у вищому навчальному закладі – складна, напружена праця для будь-якого здорового студента. Навіть щоб адаптуватися в чужому місті, необхідний певний період. Уявіть, як же було нелегко Михайлові і в побуті, і в студентських аудиторіях! Викладач не тільки читав лекції, а й писали на дошці формули, креслили графіки, розраховували виключно на зрячих

студентів. Підручників із звичним шрифтом Брайля було зовсім мало. Але справді кажуть: хто хоче, той шукає засоби, хто не хоче – причини. М. Макаренку завжди таланило на добрих, чуйних людей. Такими були спершу односельці, потім – шкільні вчителі, а згодом – і студентські друзі, які допомагали писати конспекти, готуватися до практичних занять і взагалі, жити в столиці. Михайло часто їздив додому, де мама, проста шосткинська робітниця, навчитувала на магнітофон цілі розділи із складних підручників, які потім студент прослуховував і запам'ятовував. Безумовно, він міг розраховувати тільки на пам'ять і власні знання. Про те, щоб «підглянути» чи скористатися звичною у студентському середовищі шпаргалкою, не могло бути й мови. А оскільки ніяких слів хлопцеві не міг дозволити, то й навчався він завжди сумлінно, прекрасно закінчивши університет і отримавши направлення до Сумської філії Харківського політехнічного інституту (нині Сумський державний університет).

До Сум молодий викладач уже приїхав одруженим. Відтепер кохана землячка Таня, Тетяна Володимирівна, стала для нього і господаркою в домі, і першою помічницею на роботі, отримавши посаду «перекладач-секретар сліпого викладача».

– Це – моя основна точка опори, – каже Михайло Ілліч. І він не пере-

більшує, бо в кожному його успіху значна заслуга Тетяни Володимирівни. Нерідко вона – це його очі, його руки і ноги.

Тут Михайло Ілліч почав свою кар'єру, закінчив у Києві аспірантуру, став кандидатом економічних наук, доцентом. А в 1996 році його запросили в новостворювану Українську академію банківської справи. Тодішній ректор університету Ігор Ковальов дуже не хотів відпустити свого обдарованого викладача. Проте М.І. Макаренку хотілося спробувати себе у ролі першопрохідця, адже в академії почав працювати з першого її дня. Разом подружжя Макаренків читало макроекономіку і політичну економію.

Михайло Ілліч дуже вдячний за підтримку і розуміння ректорові академії А.О. Єпіфанову. Анатолій Олександрович сприяв тому, щоб за кордоном для М. Макаренки закупили комп'ютер із спеціальною програмою для незрячих. Дуже допомогли її засвоїти колеги О.О. Бондаренко, С.М. Братушка, С.В. Кунцев та ін.

Михайло Ілліч першим із науковців академії закінчив докторантуру при УАБС НБУ. А згодом блискуче захистив докторську в Харківському університеті ім. Каразіна. Керівник вченої ради А.А. Гриценко – людина досить поважна, але принципова – уважно і навіть прискіпливо слухав кожне слово сумчанина.

А потім заявив, що робота справді варта уваги вчених. З того часу

Андрій Андрійович постійно приїздить в академію на наукові конференції і неодмінно зустрічається з Михайлом Іллічем.

У 2005 році М.І. Макаренку довірили очолити нову кафедру міжнародної економіки, яка незабаром на повний голос заявила про себе. Михайло Ілліч сьогодні – професор. Поруч з ним трудяться три перспективні доценти – І.І. Д'яконова, Ф.О. Журавка і О.М. Костюк, які найближчим часом захищать дисертації.

Упродовж усіх років існування академії Михайло Ілліч разом із Тетяною Володимирівною читає лекції студентам. Як справжній учитель, окрім знань, він намагається прищепити молоді такі якості, як порядність і відповідальне ставлення до справи, підготувати їх до самостійного життя.

– Розповідаючи про конкурентоздатність країн у ринковому середовищі, я перехожу на міжособистісні стосунки, – говорить педагог. – Наголошую: вижити в сучасному жорсткому світі нелегко. Тому вам треба взяти в академії все найкраще, щоб виглядати презентабельно і витримати будь-яку конкуренцію.

Це професор Макаренко знає і з власного досвіду, і з досвіду дорослої доньки Олі, яка успішно закінчила академію і сьогодні працює в ОTR-банку.

Після бесіди з Михайлом Іллічем подумалося: далеко не кожна людина здатна на подвиг: врятувати іншого з вогню чи крижаної води, в нерівному бою перемогти ворога. Але це, так би мовити, «разовий» вчинок людини, в якому вона виявляє свої найкращі моральні та фізичні якості. Інша річ, коли щодня доводиться долати безліч труднощів, доводячи іншим і собі, що ти здатний бути вищим за обставини. Хіба ми засуджуємо інвалідів, які просять милостиню чи, не витримавши тяжкої долі, опускають руки? Невідомо, що робив би кожен із нас на їхньому місці. І тому тим більше ми не можемо не захоплюватися людиною, котра досягла життєвих вершин, які під силу далеко не кожному зрячому. Людиною, яка, перебуваючи у вічній темряві, зберегла таку світлу й добру душу. Людиною, яка наперекір долі стала успішною і щасливою.

МИЛОСЕРДЯ

ЧУЖОЇ БІДИ НЕ БУВАЄ

На долю наших співвітчизників випало тяжке випробування. Стихійне лихо, що сталося 23-27 липня 2008 року, завдало значної матеріальної і моральної шкоди людям. Багато з них залишилися без найнеобхіднішого.

Для Національного банку України, його працівників не байдужою стала доля цих людей. Спільними зусиллями було організовано та надано необхідну матеріальну допомогу постраждалим.

Зокрема, на виконання доброї волі і прагнення працівників було акумульовано кошти одноденного заробітку у сумі 1082161.93 грн. За рахунок цих коштів придбано бульдозер В-100, Рифлітер вартістю 889000.00 грн. та передано Яремчанській міській раді для прокладання і ремонту пошкоджених шляхів, а також оплачено послуги його транспортування до місця призначення на суму 22000 грн.

Відповідно до Постанови Національного банку України від 13.08.2008 №245 Снятинській районній державній адміністрації було передано медичне обладнання та апаратуру на суму 338373.40 грн.

За Розпорядженням Національного банку України №401-р від 08.08.2008 Снятинській районній лікарні в Івано-Франківській області було передано дизель-генератор ДТА-3-100 М2.

Управлінню Національного банку України в Чернівецькій області було виділено 300 000 грн., які використано на придбання житла для сім'ї нашої колеги, в якій повинь зруйнувала будинок.

Крім того, виділено додаткові ліміти за статтею 4.1. кошторису «споживчі цілі» у сумі 200 000 грн. Управлінню Національного банку України у Закарпатській області та 250 000

грн. Управлінню Національного банку України в Івано-Франківській області.

50 000 грн. благодійної допомоги виділено Всеукраїнській громадській організації «Конгрес ділових жінок України» для реалізації проектів з надання допомоги людям, які постраждали від наслідків повеней.

На звернення профспілкових організацій працівниками Національного банку України для людей, яких спіткало лихо, зібрано та передано речі, придатні до використання (одяг, взуття та ін.)

Усім, хто не залишився осторонь біди, а виявив турботу і милосердя, так потрібні людям, висловлюємо вдячність. Нехай добрі справи звеличать Ваші здобутки у стократ!

За дорученням працівників Національного банку України,
Голова В.С. Стельмах

ЛІРИЧНИМ РЯДКОМ

ОСІНЬ...

Їй якось ніяково, коли нічого не сталося, а сумно. Якось неприємно думати, що несуттєві дрібниці визначають її настрій. Чомусь все проходить мимо. Життя проходить мимо, а їй так хочеться, щоб воно проходило не мимо, а наскрізь! Щоб життя було наповнене емоціями. І де ж воно, те життя? І осінь якась зовсім не золота, і дощ не такий сильний, як хотілося б, і навіть сумується не на повну, а якось неправильно. А вона ж так любить осінь! Так любить дивитися на дощ. Сидіти в темряві на вікні з чашкою кави з корицею. Гріє кави і теплий светр. Дивитися, як одне за одним запалюється світло у вікнах. Вона любить вигадувати історію кожного вікна. Їй так хочеться опинитися в котромусь із них. Від кави тепло, в светрі жарко. Ні, не зніму, без светра холодно. Буду терпіти. Інакше як же формула – «дощ – вікно – светр – кави»?

А завтра знову пари. І якось не в'яжеться цей романтичний настрій... і пари. Ну от, отак і мрії розсіюються. А так реалістично було.

Так... Що це? А це вона любить дорогу додому. Коли лишаєш місто, повне тривоги, переживань, чужих облич, колючих слів. Вона не думає ні про що. Сідає в автобус, повний незнайомих людей, і відчуває таку легкість! Раз у місяць вона може собі це дозволити. Так... Може. Полегшення. І вона зовсім не хоче думати, що через день вже треба повертатися. Вона їде до батьків, у рідні стіни, де все спокійно і надійно, де вона може ні про що не думати, все вже продумано за неї. Гарно, що є батьки. Тепло. Думки... Вона сидить, посміхається незнайомцям в автобусі. Тримає в руках такий бажанний папірець з написом Суми-Полтава. І її зовсім не хвилює, що коштує він аж 40грн. Але ж додому!

Ще вона любить повітряні кульки, мандарини, прогулянки восени, коли ще не темно, але вже й не світло, любить дощ (десь це вже було, але не страшно), любить прибирати, коли дуже гнівається, любить гречку і кип'ячене молоко... Якийсь дивний перелік вийшов, якийсь потік невірливо-важкої свідомості. Але я це люблю. У когось, здається, почав підніматися настрій.

**P.S. Життя-таки покращується!!!
Ваша Student*ka**

Розумні, талановиті, амбітні – так можна охарактеризувати за першим враженням наших першокурсників. Вони вже багато чого вміють. А ще більше чому навчаються в стінах академії з їхнім прагненням до знань та самореалізації. Бажаємо здійснити свої плани і виправдати надії, які на вас покладають батьки та викладачі!

Фото В. Яценка

СПОРТ

КУБОК АБСОЛЮТНИХ ПЕРЕМОЖЦІВ

Традиційно перемогою студентів академії завершилась міська легкоатлетична естафета, присвячена Дню фізичного виховання і спорту, яка відбулася 11 вересня. Щорічна естафета проходить вулицями міста і збирає найсильніші легкоатлетичні команди Сум. Цього разу понад 40 команд взяли участь у цих змаганнях. До складу збірної команди спортивного клубу академії потрапили: Карина Сімаченко (гр. Ф-73), Роман Молодика, Тетяна Махотіна (гр. ОА-63), Іван Молодика, Вікторія Паливода (гр. Ф-73), Олександр Шкапа (гр. ЕК-72), Олена Балака (гр. П-61), Євген Гуцол (гр. ЕК-71), Юрій Пономаренко. Слід відмітити, що завдяки злагодженій роботі команди, напруженим тренуванням, які тривали все літо, а також високому моральному духу команда академії в запеклій боротьбі змогла вибороти перемогу у досвідченої команди Інституту фізичної культури, в складі якої виступали чотири майстри спорту з легкої атлетики. За підсумками змагань команда академії була нагороджена Кубком абсолютних переможців.

Олександр ПЕТРЕНКО

ЗІ СВЯТОМ!

НАЙВДЯЧНІШИХ ВАМ СТУДЕНТІВ!

Настав жовтень. Осінь випромінює світло... І до нашої академії приходить День Викладача. Це справді сонячна та радісна подія для нашого навчального закладу. Ми щиро дякуємо кожному нашому викладачеві не тільки за знання, які вони так старанно доносять до найпотаємніших куточків нашої свідомості, але й за вкладені в нас часточки своєї душі. Ми завжди будемо поважати вас та пам'ятати

про все добре, що ви робите для нас. Тому бажаємо вам життєвої наснаги, надзвичайно банального, але неможливо приємного щастя, довгих та творчих років життя та, звичайно, найприхильніших і найвдячніших студентів.

Від імені студентів спеціальності «Міжнародна економіка»
Марина СТАТВА,
студентка групи МЕ-71

ДОЗВІЛЛЯ

РУХАЙТЕСЯ ПО-УКРАЇНСЬКИ!

Україно!
Я прокидаюся від твого теплового Сонця і чую, як життя додає обертів кожному твоєму мальовничому куточку!

Я вітаюся твоєю грайливою мовою, а у відповідь ловлю усмішки українського гатунку!

Я дихаю твоїми терпкватоло-солодкими мріями й милуюся твоїми найяскравішими квітами!

Українська культура – найрідніша для мене! Вона відкривається полум'яними візерунками на вишиванці, чуттєвим образом українки-

берегині, гордим поглядом українця-борця!

Я зізнаюся у безмежній любові до тебе, Україно!

Від імені ансамблю народного танцю УАБС НБУ запрошую у всіх до повторення цього вчинку! Приєднуйтеся до нас – тих, хто прагне розкрити у собі вміння рухатися по-українськи!

Бажаючим танцювати в ансамблі народного танцю звертатися до вихователя гуртожитку № 2 – Ворони Валентини Миколаївни.

Тетяна СТАРЦЕВА,
студентка групи П-63

АНОНС

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

Запрошуємо всіх любителів поетичного слова взяти участь у літературному вечорі «Що для мене значить поезія?», який проводитиметься одного з жовтневих вечорів у гуртожитку № 2 у теплій, дружній атмосфері.

Поділіться власними шедеврами! Про дату, час, місце проведення можна буде дізнатися з оголошень на інформаційних стендах або в студентки групи П-63 Тетяни Старцевої.

ДО УВАГИ ПЕРШОКУРСНИКІВ!

Планується зустріч із керівниками художніх колективів, творчих об'єднань і клубів та редактором газети «АкадеМіх».

Радимо всім активним, талановитим, енергійним студентам не пропустити чудової можливості дізнатися більше про перспективи реалізації свого творчого потенціалу в стінах академії!

Про дату, час, місце проведення зустрічі можна буде дізнатися з оголошень на інформаційних стендах або в студентки групи П-61 Тетяни Гриндак.

ЗНАЙ НАШИХ!

Наталія ДАНИЛЕНКО

КУБОК КВН УКРАЇНИ – В АКАДЕМІЇ!

Вітаємо наші «Жорсткі диски» з такими визначними досягненнями і від душі зичимо їм нових перемог на ще вищих веселих орбітах!

Рідко тепер виходить номер газети, в якому б ми не вітали нашу команду КВН «Жорсткі диски» з черговою перемогою на престижних змаганнях міста, області, країни. І ось наші «кавеєнівці» повернулися додому з черговою суперперемогою: у нелегкій боротьбі найсильніших дотепників країни студенти академії вибороли Кубок КВН України! Їхні жарти помітили і заслужено оцінили на найвищому рівні. П'ять найвеселіших українських команд змагалися у фіналі, що проходив у залі Київського національного університету будівництва та архітектури. За почесний трофей боролися місцева команда «Інші не кращі», «48-й розмір» (Кривий Ріг), «Неформат» (Сімферополь), «ВВ» (Харків) та «Жорсткі диски», які представляли Суми. Вперше не лише в історії академії, а й Сум наші земляки перемогли в такому престижному турнірі Асоціації «КВН України».

Керівник «Жорстких дисків» – аспірантка кафедри менеджменту Марина Гузь – розповіла, що в Києві змагався дещо оновлений склад команди. Разом із знайомими всім учасниками працювали і новачки – Дмитро Паращук і Віталій Акулич, студенти другого курсу. Хлопці добре себе показали під час гри на Кубок ректора УАБС НБУ, що проходила минулої осені в стінах академії.

Окрім цього, членам основного складу команди, а саме Миколі Кова-

ленку і Валерію Коваленку за кілька днів до фіналу Кубка АКУ випала чудова можливість взяти участь у добре відомому телевізійному проекті «Бійцівський клуб». Хлопцям вдалося не тільки зустрітися з іменитими суперниками, а й витримати два бої. У третьому ж колі зіркове журі вирішило попроситися з нашими «кавеєнівцями». Але, згодом, для команди без телевізійного досвіду досить важко навіть потрапити до такого проекту, оскільки всі суперники добре відомі «кавеєнівцям», які у свій час грали в АМІКУ і неодноразово брали участь у різноманітних телевізійних шоу та проєктах. Так що участь у «Бійцівському клубі» – це теж перемога.

ЮВІЛЕЇ

Марина СТАТВА, студентка групи МЕ-71

ГАЛЕРЕЇ МИСТЕЦТВ
«АКАДЕМІЧНА»-10 РОКІВ!

У вересні цього року галерея мистецтв «Академічна» Української академії банківської справи Національного банку України відзначила своє десятиріччя. До свята було приурочено цілий ряд цікавих заходів: вернісаж виставки «З колекції Української академії банківської справи» у Лебединському міському художньому музеї, прес-конференція «Галерейний рух в Україні: проблеми і перспективи розвитку» за участі президента Асоціації артгалерей України Віктора Хаматова, презентація буклета «Галерея мистецтв «Академічна», відкриття виставки «Забуті імена» з колекції Лебединського художнього музею, флеш-моб за участі студентів академії.

За цей період в історії галереї було багато складнощів, проблем, але набагато більше – приємних зустрічей, вражень, подій...

Отже, 11 вересня 1998-го року о 15.30 у стінах УАБС відбулася перша галерейна виставка «Світ малюнка». На ній були представлені малюнки сумських художників Юрія Александрочкина, Івана Лукаша (до речі, саме він, архітектор за фахом, був автором проекту легкоатлетичного манежу УАБС), Ва-

лерія Ейсмонта та інших. Звісно ж, що нічого не з'являється і не працює само по собі. Успішним існуванням галереї на базі академії ми маємо завдячувати не тільки керівництву нашого ВНЗ, а насамперед засновнику і «батьку» галереї – С.І. Побожю та його помічникам. Під час своєї діяльності галерея «Академічна» організувала не лише виставки, а й літературно-музичні вечори, брала активну участь у різно-

манітних мистецьких проєктах.

А ще галерея започаткувала проєкт «Музей у галереї». Твори зі своїх збірок для експонування в галереї надавали Лебединський та Сумський художні музеї, Будинок-музей А.П. Чехова в Сумах, Національний музей у Стокгольмі.

Активну участь у діяльності галереї брали участь і студенти академії та їх викладачі, серед яких є багато талановитих і творчих особистостей.

Можна, звичайно, сказати, що 10 років – це досить незначний відрізок часу. Але для «батьків» галереї, її організаторів пройдене десятиріччя є величезною перемогою, доказом того, що їх «дитина» виросла, набралася сил і здатна на подальший розвиток. Чого ми, студенти академії, їй і бажаємо!

Наталія ГОНЧАРОВА,
студентка групи Ф-61

ЯК МИ ПОТРАПИЛИ
НА ОБКЛАДИНКУ БУКЛЕТА

Фото С. Кошеварова

11 вересня в холі нашої бібліотеки відбулася презентація буклета «Галерея мистецтв «Академічна». Сергій Іванович Побожій, керівник галереї, презентував видання еліті діячів мистецтва, а також викладачам і студентам академії

...Одного дня група МЕ-71 добровільно залишилася на 5-ту парувати самостійно опанування знань однієї з економічних дисциплін. Через який час до нас завітав Сергій Іванович з проханням взяти участь у невеликій фотосесії. Згодилася я та мої одногрупники Дар'я Кузнєцова і Юрій Галіч. І ось ми в галереї. Її новий інтер'єр мене вражував. Стіни прикрашала нова експозиція «Сунічний чай», меблі були розташовані в цікавій композиції, на плакаті ми побачили різноманітні мистецькі слайди з відеопроєктора. А в куточку розмістилася справжня міні-фотостудія світової сучасної пристрої та спеціальна фототехніка. Нас познайо-

мили з фотографом Ігорем Швачуновим, і зйомки почалися...

Разом із Сергієм Івановичем та Ігорем Юрійовичем ми експериментували: фотографувалися з книгами та без, міняли постановочні мізансцени, стежили за грою світла та тіні, всі разом підбирали задній фон, намагалися створити фотоліюзію...

Та через кілька днів Сергій Іванович знайшов мене і повідомив, що він викликає певні технічні проблеми з фотоматері-

алом. Що ж робити?! Вирішили відзняти все заново... Врешті-решт фотографії були готові. А потім знімки потрапили до вправних рук фотографа дизайнера видавництва, до друкарських машин і, нарешті, з'явилися в буклеті... А на урочистостях з нагоди ювілею Сергій Іванович дуже щиро привітав нас, «героїв обкладинки», представив публіці рук фотографа, та подарував по примірнику цього чудового буклета.

ФЛЕШ-МОБ

ШУКАЙТЕ КОРОВУ!

...Того не дуже сонячного дня на великій перерві студенти з різних курсів вирішили прогулятися Студентським сквером. Проте чим глибше заходили студенти, тим частіше вони помічали... корів. Вони були всюди: в бесідках, на газонах, на стежках, під аркою та біля знайомих скульптур: чорні, білі, руденькі, рожеві...

Корівки – авторські роботи талановитих митців – студентів педуніверситету, виконані під керівництвом відомого художника Ігоря Швачунова. Матеріали, з яких митці робили цих тварин, також були різноманітними: солома і деревина, мотузки і металеві конструкції та навіть різнокольоровий картон.

Розбившись по двох, студенти почали бігати парком,

шукаючи мистецькі експонати та водночас зображуючи веселих корівок. Авторка цих рядків теж опинилася у вирі подій.

Це веселе дійство – популярний нині в студентському середовищі флеш-моб, коли одночасно багато людей виконують одні й ті ж дії. Це – один із численних заходів, проведених у рамках святкування ювілею «Академічної».

...Ось корівки вишикували-

Фото С. Кошеварова

ся у веселий потяг і, жартівливо мукаючи та роблячи «ріжки», «поїхали» на пари. Ніби все так швидко закінчилося, але скільки приємних вражень залишилося у нас!

Марина СТАТВА,
студентка групи МЕ – 71